

17 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Μεγαλομάρτυρος
Μαρίνης. (†270)

Ἀκολουθία συμπληρωθεῖσα κατὰ τὰ ἐλλείποντα ἐκ τοῦ Μηναίου ὑπὸ
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν
Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

[Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

**Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἦτοι ἡ
ἀστάσις τοῦ ἀκαθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.]**

**Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5' καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας Μαρίνης.**

Ἦχος πλ. Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον
 μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ν τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v_{δλ}

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα

ρελ θω^v_{δλ}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v_{δλ}

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v_{δλ}

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου

αν τα πο δω μοι ^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου^ν

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις
την φω νην της δε η σε ως μου^ν

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἁγίας Μαρίνης.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ᾠδῆ Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν^ε
Ω^{Πα} τ ε πα ρα δο ξα θαν μα τος^{Νη} την ε πη ρ με
νην ο φρυν^ε τ ε την γην και την θα λα σσαν^{Πα} ε ξα λει
φειν φασ κον τος^{Πα} προς την γην ε τα πει νω σεν^{Νη} α πα
λη κο ο ρη και πα να μω μη τος^{Πα} τας πα νθρ
γι ι ας αυ τ ε νι κη σα σα^{Νη} ω ω της δυ
να με ως^ε τ ε Σταυ ρ ο και χα ρι τος η τις η μων^{Πα}
πα σαν υ πεστηρι ξε^Δ σα φως α σθε ε νει αν^ν

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ε
λ

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ε
λ ηλ πι σεν η ψυ

χη με πι τον Κυ ρι ον ε
λ

Mαρ τυς Μα ρι να πα νεν δο ξε Νη τας υ ρα νι

ε ς μο νας Πα ε πα ξι ως οι κη σα σα Δι συν παρ θε νων

τα γ μα σι Πα και Μα ρ τυ ρων στρα τευ μα σι ε
λ τες εκ τε

λ θ υν τας πι στει την μνη μην σου Νη και προ σι ο ον

τας πι στω σ τη σκε πη σ Νη σω ω ζε προ σβει αι σ ε
λ

και πται σμα των α φει σιν πα ρα θε υ Πα αι τη σαι και Δι

λυ τρω σιν Νη και με γα ε ε λε ος ε
λ

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ε
λ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ε
λ

Mαρ τυς Μα ρι να πα νευ φη με Νη ου τε βα σα

νων το πυρ^ε ου τρυ φης η α πο λαισις^{Πα} ου τδ κο σμδ^{Δι}
 χα ρι τες^{Πα} ου τερ πνο της νε ο τη τος^π της προς Χρι
 στο ον α γα πης ε χω ρι σεν^π ε φι ε με ε
 νην της ω ραι ο τη τος^{Νη} τη ης υ περ εν νοιαν^ε τδ
 σε πτδ νυμ φι ς σδ ε πι τυ χειν^{Δι} ης περκατη ξι ω
 σαι^{Νη} θε ο μα κα α ρι στε^ν

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια
ἐκ τῆς φυλλάδος τῆς ἀγίας.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος^Δ Βου ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
 τον Ισ ρα ηλ^ε εκ^Δ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τδ^ε

Την πα τρω αν α σε βει α αν^ν νδ νε χως^ε

κα τα λει ψα σα^ε τω Χρι στω προ σε ε δρα μες κα αλ λι^ε

παρ θε νε^ε και της αυ τδ α γα πη σε ως^π τρω θει ει^ε

σα τω ε ρω τι^ε η κο λδ θη σας αυ τω^Δ δι α^ε

γωνων α θλη σε ως^ε ους δι η νυ σας^ε α νεν δο ο^ε

τως Μα ρι να καρ τε ρι α δι α τς το σς

την μνη η μην την φωταυ γη ε ορ τα ζομεν

Στίχ. ε'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Τ ςς ξε σμς ωσ περ α σαρ κο ος και μα στι

γωντην ε φοδον και το πυρ υ πε ε μεινας κα αρ τε

ρω τα τα της α σθε νει αστης φυ σε ως σε μνη η

α λο γη σα σα και νε νυμ φευσαι Χρι στω ως Παρ

θε νος α κη ρατος ω προ ση γα γες ωσ περ προι οι

κα πο λυ τι μον Μα ρι να τςς αυ τω πε πι

στευ κο ο τας τοις θαυμα σι οις σς εν δο ξε

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Τ ης ψυ χης την λαμ προ τη τα α τω Ω ραι

ω τς σω ματος πα σιν υ πεμ φαι αι νς σα κα αλ λι παρ

θε νε της ευ σε βει αστην δυ να μιν εκ λα α μπς

σαν ε δει ξας δι α γωνων αν δρι κων της στερ ρας
 σα θλη σε ως δι ων η σχυ νας τον ο φθε ε ντα
 εχ θρον σοι Α θλη φο ρε και ε δε ξω ς ρα
 νο ο θεν την των θ αυ μα των ε νε ρ γει αν

Δόξα.

Ἦχος Δι-θ

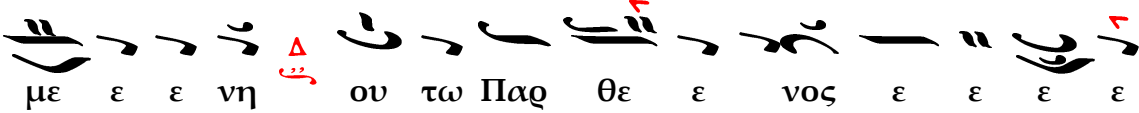
Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Εν φω νη α γα λ λι α σε ε ως και εν ψα λ μοις α
 α λα λα αγ μϷ Ϸ Ϸ α νυ μνη σω ω μεν Μα ρι
 ι ι ι ναν τη ην Μα α αρ τυ υ υ υ ρα ο τι κα
 θει λε εν ε πι ι γης των ει δω ω ω λω ω ν την
 πλα α α νην και τον α ντι ι πα α λον ε εχ θρον
 αν δρει ει ει ως εν τοις πο σιν αυ τη η η ης κα τε
 πα α τη η η η σε δι ο ο και τε ε ε λει
 ει ει ω θει ει σα εις Ϸ ρα νϷς α νι ι ι ι

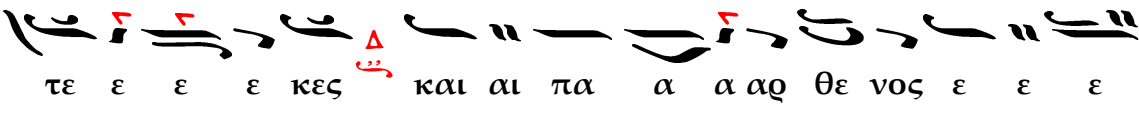
πτα α α α ται ^Δ τη ην κα α α ραν στε φη φο ρα σα
 και αι αι α να α κρα α α ζα α α σα ^β σε νυ υμ
 φι ι ε ε μω πο ο θω ω ω ω ^Δ και το τω πο θω
 φι ιλ τρον ε ε ε ε χα α α σα ^{Γα} υ περ σω
 τα ας σαρκ ας ^{Νη} μω τω πυ ρι ι πα ρε ε δω ω ω
 κα ^{Δι} κα τα σκη νω σω ω εν εις τας αι ω νι ι α
 ας σω μο ο να α α ας ^Δ ε ε εν θα α ε ε
 ε στι ^Δ των ευ φραι νο με ε ε νων η κα α τοι
 κι ι ι ι α ^Δ

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

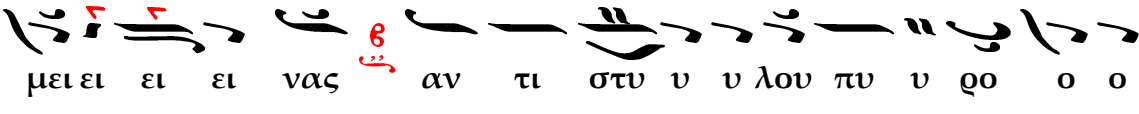
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω ω νων α α μην ^Δ
Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου
 ου ου σης ^β ως γαρ η βα α α τος α α κ ε ε και
 αι ε ε ε το ^Δ κα τα φλε ε ε ε γο ο ο

 με ε ε νη ^Δ ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε

 τε ε ε ε κες ^Δ και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε

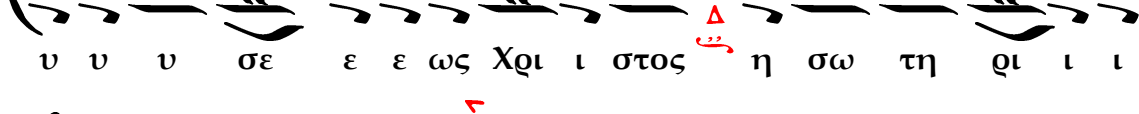
 μειει ει ει νας ^θ αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο

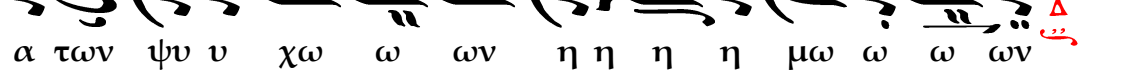
 ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε

 ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος ^θ αν τι ι ι Μω

 υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος ^Δ η σω τη ρι ι ι

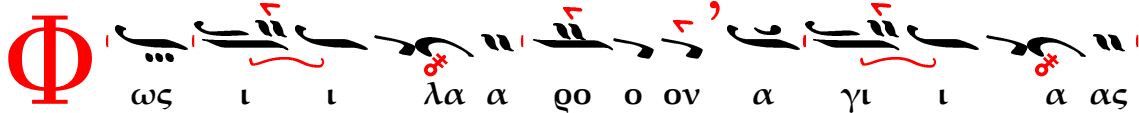
 α των ψυ υ χω ω ω ν η η η η μω ω ω ω ν ^Δ

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

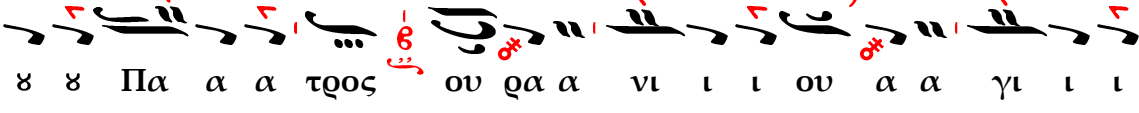
Ἦχος Δι-θ.

 Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης ^Δ α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ^θ ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος ^θ Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

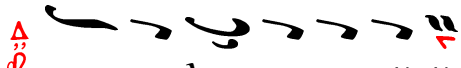
‘Ο διάκονος: ‘Εσπέρας προκείμενον.

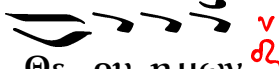

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

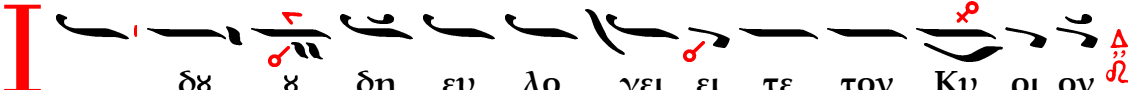

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Ι δ ς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δ ς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κϛ ϝ

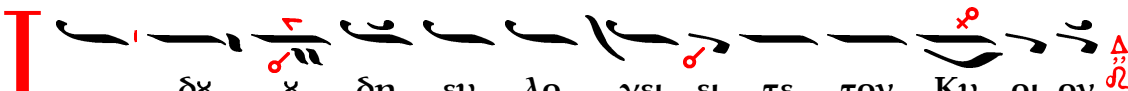

Θε ου ημων

I δϛ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δϛ ϝ λοι Κυ ρι ϝ

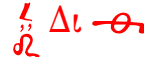
Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

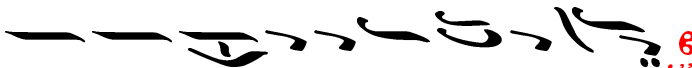

I δϛ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δϛ ϝ λοι Κυ ρι ι ϝ ϝ ϝ ϝ

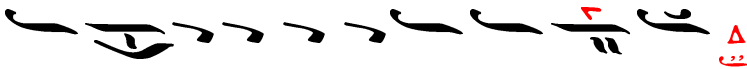

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Ϟ

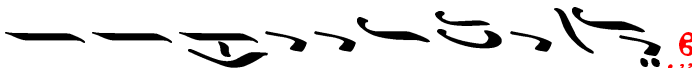

K υ υ ρι ος ει σα κϛ σε ται μϛ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κϛ σον της προσευ χη ης μϛ

K υ υ ρι ος ει σα κϛ σε ται μϛ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε **Δ**
κα τα **Χ** μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

Δ
σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κθ σε ται αι μθ **Ζ'** εν τω

Δ
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με **Δ**
Δ

Π
πα σαστας η με ρα της ζω ης μθ **9**

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· **Δ** εἰς τόπον **Δ**

χλόης **Δ**
Δ ε κει με κα τε σκη νω σεν **Δ**

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με **Δ**
Δ

Π
πα σαστας η με ρα της ζω ης μθ **9**

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου **Δ** οὐ **Δ**

φοβηθήσομαι κακά **Δ**
Δ ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει **Δ**

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με **Δ**
Δ

Π
πα σαστας η με ρα της ζω ης μθ ς ς **9**

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος ᾠδῆς Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^u₉ ε νω τι

σαι τα ^χρη μα τα τῶ στο μα τος μῃ ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γάρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο ^χ Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μῃ ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος ᾠδῆς Δι θ

Η βο η θει α α μῃ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ τῶ ποι η σαντος τον ο ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η χει

η βο η θει α μϑ ^Δ

Η βο η θει α α μϑ πα ρα Κυ ρι ι ι ϑ

^Δ τϑ ποι η σαντος τον ϑ ρα νον και την γη ην ^ϑ

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μϑ πα ρα Κυ ρι ι ϑ ^{Ζ'} τϑ

ποι η σαντος τον ϑ ρα νο ον και τη ην ^Χ γη η

ην ^Δ

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος ρϑ Γα ϕ

Ο ^{Γα} Θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μϑ ^Δ ει ^Δ το ε λε

^{Γα} ο ος σε προ φθα α ^{Ζ'} σει με ^{Ζ'}

Στίχος α'. ^{Γα} ^Χ **Ε** ξε λϑ με εκ των εχ θρων μϑ ο Θε

^{Νη} ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρωσαι αι με ^{Ζ'}

Ο ^{Γα} Θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μϑ ^Δ ει ^Δ το ε λε

Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ

ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἄγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ω ^{Πα} ς εν πετρα στερο ρα α α της ο μο λο γι ι
ι ι ας Χρι ι στα ^ρ προ σε ρει σθει ει ει ει σα Μα α
ρι να α πα νε ε ε ευ φη η η η με ^ρ τον πα λα
μναι ον εχ θρον εις χα ^{Δι} α α α ο ος ε βυ υ υ θι ι
ι σας ^{Πα} ^ρ και στε φος το ο της νι ι κης ε πα ξι ο ον

α πει ει ει ει λη η η η φας

M^{Πα} ε τα των α νωταγ μα α α των συ νη ρι θμη η

θη ης ε ε εν δο ο ο ο ξε κο σμοον λι ι πδ ς

σα και τον Χρι στον πο θη σα α σα Μα ρι ι να

πα α α αν σε ε ε ε μνε αι αι τδ ς ς σα η η

μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Δι-Θ

Ω^{Δι} ς α λα βα στρον μυ ρδ το αι μα σδ προ σε νη

νο ο χας τω σω νυ υμ φι ι ι ι ω Χρι ι στω Μα ρι

να α α Μα α αρ τυς α θλη φο ο ο ο ρε α α

η η ητ τη η η η τε α ντα μει ψιν δε ει λη η

φας στε ε φος α α α α φθα α α αρ τον παρ αυ

τδ ς ς ς α ξι ι α α α γα α α α στε

ο ο ο θεν και τον αρ χε ε κα ακον ε εχ θρο ο ο

ον ω ραι οι οισ σδ πο σι ι κα α α τε πα α α

τη η η η σας τη ε πι κλη η η σει τδ σω τη

ρι ο νο ο ο ο μα α α α τος τς Σω
 τη η η η η ρο ος Χρι ι στς ς δι ο και ς ρα
 νι ων θα λα μων η ξι ι ω ω ω θης ως παρ
 θε νος και Μαρτυς Χρι στς ς πο ο λυ υ υ α α α
 α θλε

Ἦχος Παφ

ο ξα ζο με ε εν σς Χρι ι στε την πολ
 λην ευ σπλα αγ χνι ι ι αν και την α α γα α
 θο ο ο τη η η η τα την εις η η μα α ας
 γε νο ο ο με ε ε ε νην ο τι και γυ ναι κες
 κα τηρ γη η σαν την πλα νην της ει δω λο μα α νι
 ι ι ι ι ας δυ να μει τς Σταυ ρς ς ς φι ι λα
 α αν θρω ω ω ω πε τυ ραν νον ς ς ς ςκ ε ε
 πτο η η η η η θη η η η σαν τον δο λι ι ο ο ο
 ον κα α τε ε πα τη σαν ι ι ι ι σχυ σα αν δε
 ο πι σω ω ω σς ς ε ε ελ θειν εις ο

 σμην μν ρϑ ϑ σϑ ϑ ε ε ε δρα α α α μον ^Δπρε

 σβε ε ευ ϑ ϑ ϑ ϑ σαι ^Βυ ^Δπε ε ερ των ψυ υ

 χων η η μων ^Γ

Δόξα

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω ω ω

 Πνε ευ μα α α τι ^Π

Τ ^{Πα} η παρ θε νι κη ^{Κε} σθ ^Μ θελ χθει εις ω ραι αι ο

Κε ο ο τη η η η τι ^ϑ ο Βα σι λευς τη ης δο

 ο ο ο ο ξης χρι ι ι στος ^Δ ^ϑ ως α μω μη τον

 νυμφην ε αυ τω σε ε η ηρ μο σα α το ^{Πα} ^Δ α κη η ρα

 α τω συ υ να φειει ει ει α ^Π εν γαρ τω θε λη

 μα α τι α αυ τσ ^{Κε} ^ϑ πα ρα σχο με νος τω καλ λει ει σθ

 δυ υ υ υ να α α α μιν ^Δ ^ϑ κατ εχ θρων τε ε και αι πα α

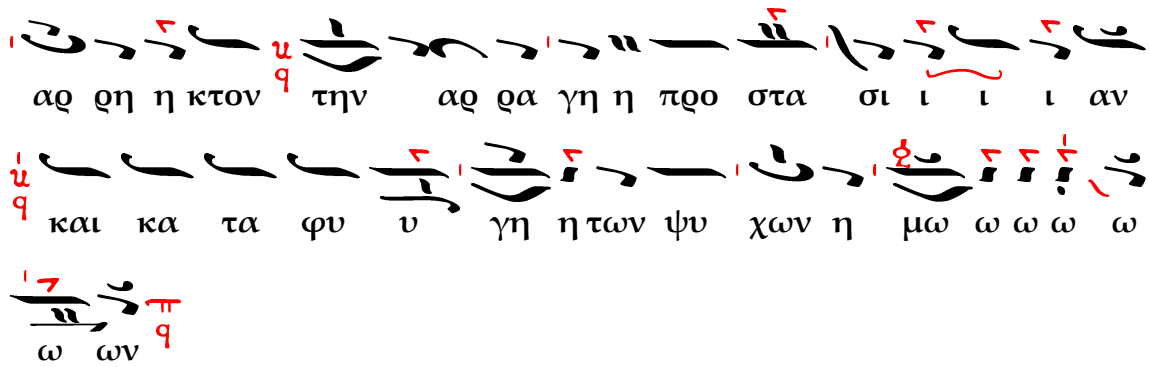
 θων α ητ τη η τον ε ε ε ε ε δει ει ει ει

 ξεν ^Δ ^Π εγ καρ τε ρη η η σα α σα α αν δε ^Δ

αι κι ι ι αις πι ι κραις και βα α σα α νοις δρι ι μυ
 τα α α α ταις δι πλω ω στε ε ε φει δισ σως σε
 κα α τε ε ε στεε ε ε ψε και πα ρε στη σεν εκ
 δε ξι ι ω ω ω ω ω ν α α α αυ τς ως βα
 σι λισ σα αν πε ποι οι κιλ με ε ε ε νην αυ τον
 δυ σω πη σον παρ θε νο ο μα α αρ τυς Μα ρι ι να
 πα α νε ε ευ φη η η η με τοις υ μνη ταις
 σϛ ϛ δο ο θη η η ναι σω τη ρι ι α αν και
 ζω ω ην και με γα ε ε ε ε ε λε ε ο
 ο ο ος

Ἦχος Πα ρ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων
 αι ω ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε
 και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στερρόως ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (λθ' 2)

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόγητος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. (λθ' 3)

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα.

Ἦχος Πα

Ε^{Πα} κ δε ξι ων τϷ Ϸ Σω τη η η η ρο ος
 πα ρε ε στη Η πα αρ θε ε ε νο ος και α
 θλη φο ρο ο ος και αι Μα ρ τυς πε ρι βε βλη η με ε ε
 νη η ταις α ρε ταις το ο ο α η ητ τη η η η
 τον και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η ε λαι ω
 τη η ης α αγ νει ας και τω αι αι μα α τι ι της α
 α θλη η σε ε ε ε ως και βο ω σα α προς α αυ
 τον εν α γαλ λι ι α α α σει ει την λαμ πα δα α
 α κα τε ε χϷ Ϸ Ϸ Ϸ σα εις ο σμην μυ ρϷ Ϸ
 ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος ο τι τε ε τρω ω
 μαι της σης α γα α α πη ης ε ε ε γω μη η
 χω ω ρι ι ση ης με νυ υμ φι ε ε ε Ε πϷ Ϸ ρα
 α νι ι ι ι ε αυ της ται αι αις ι ι ι κε ε σι
 αις κα τα α πε ε εμ ψο ον η η η μιν παν
 το δυ να με Σω τη ρ τα α ε λε ε ε η η η η
 σϷ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Θεοτοκε συ ει η αμπελος η αληθι
νη η βλαστησα σα τον καρπον της ζωης σε ι κε
τευο μεν πρεσβευε δεσποινα μετα της Αθλη
φορο ρθ και παν των των Αγιων ελεη
θη ναιτας ψυχας ημων

Ἦχος Κε ρ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων αι
ω νων α μην

Θεοτοκο ο ο κε συ ει η αμπελοσ η α
ληθινη η βλαστησα σα τον καρπον της ζωης σε
ικε τευο με εν πρεσβευε δεσποινα μετα της Ααθλη
φορο ρθ και παν των των Αγιων ελεη
θη ναιτας ψυχας ημων

Ἦχος Πα

Ἡ ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ
πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω
ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν
πρε σβευ ε ε ε δε σποι να με τα τη η ης
Α α θληη φο ο ο ρθ και παντων των Α α γι
ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας
η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥοδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾠχος 4 Δι-θ

Η α μνας σϷ Ι η σϷ κρα ζει με γα λη τη φω
νη ^ε σε νυμ φι ε μϷ πο θω και σε ζη τϷ σα Α
θλω ^Δ και συ σταυ ρϷ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ^ε ω ^ε ω σϷ ^ε και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι ^Δ και θνη σκω υ περ σϷ ι να και ζη σω εν
σοι ^ε αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χϷ την με τα
πο θϷ τυ θει ει σαν σοι ^ε αυ της πρε σβει αις ως ε λε
η η μων ^ε σω στοντας ψυ χας η μων ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α
γνω στον μυστη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σα ρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον
 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *